

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Forhandlingerne i den sidste Rigsdagsamling om Hærens Revision toges den Beslutning at udsætte Revisionen af Forpleiningskorpsens Ordning, indtil den øvrige Hærensordening, efter hvilken den skulde afpasses, var vedtagen. Dette Standpunkt er naaet ved Loven af 25de Juli 1880, og nærværende Lovforslag fremkommer saaledes for at tilvejebringe et nødvendigt Supplement til sidstnævnte Lov, hvis fulde Gjennemførelse ved reglementariske Bestemmelser maa afvænte Administrationens endelige Ordning. I Samklang med at i Loven af 28de Mai 1880 om Søværnets Ordning Benævnelsen „Flaadens Forpleiningskorps“ har været Maasken for Benævnelsen „Søværnets Intendantur“, er i dette Lovforslag Benævnelsen „Hærens Forpleiningskorps“ ombyttet med Benævnelsen „Hærens Intendanturkorps“, fordi man har forment at burde benytte Leiligheden til at give Korpsen et Navn, der bedre svarer til dets flerfaldige Virksomhed, af hvilken Forpleiningen kun udgjør en enkelt Gren.

Loven af 26de Mai 1868 om Forpleiningskorpsens Ordning skabte nye Forhold, som i flere Henseender have givet gode Resultater; men ved den nævnte Ordning, ligesom ved Ordningen for Baabnene, nærede man større Forventninger om, hvad der skulde kunne opnaaes ved Benyttelsen af det værnepligtige Mandskab, end Erfaringerne have vist at være begrundet. Vel har Forpleiningskorpsen for saavidt været bedre stillet end Baabnene, at Tilgangen næsten udelukkende er sket ved Frivillige, hvilket har tilladt at drage til Korpsen netop saadanne Værnepligtige, som være særlig oplagte til dets Tjeneste, og som derhos hørte til Linsstillinger, i hvilke de Gjenstaber udvikles, for hvilke der er Anvendelse i Korpsen, og hvoraf Folgen atter har været, at der i det Personale, som er hjemfendt strax efter den første Udbannelse, findes et forholdsvis stort Antal unge Mænd, som efter senere Indkaldelse i kort Tid kunne gøres anvendelige endog til betrodde Stillinger; men Forpleiningskorpsen savner, ligesom hidtil Baabnene, i høj Grad øvet Personale, navnlig til Ansættelse ved de mobile Afdelinger under Krigsforhold; thi Forventningerne om at faa Værnepligtige til at modtage Ansættelse til fortsat Tjeneste som Korporaler i Korpsen eller som Reserveintendant er blevne i høj Grad stufede.

At Korporaler skulde der efter Loven om Forpleiningskorpsens Ordning og de aarlige Bevillinger have været stadigt 30 til Tjeneste. I Virkeligheden har der i de sidste 8 Aar kun været i Gjennemsnit 8 til Tjeneste.

At Reserveintendanten paaregnedes udnevnt 15 nye aarlig. I Virkeligheden have de sidste 8 Aargange kun givet ialt 11 nye Reserveintendanten, altsaa i Gjennemsnit for de $6\frac{1}{2}$ Aar-

gange, af hvilke Reserveintendanten have kunnet udnevnes, nemlig 2 nye aarlig.

Medens der ved Udgangen af 1879 skulde, efter Fradrag af Decrementet, have været 82 Reserveintendanten og omtrent det samme Antal øvede Korporaler i Korpsens Linie til Tjeneste eller hjemfendte, havde der som Følge af de nævnte Misforhold kun 11 Reserveintendanten og 20 øvede Korporaler.

Ved Udgangen af 1879 var der 6 Reserveintendanten og 7 Korporaler til Tjeneste ved Korpsen i Stedet for henholdsvis 12 og 30.

Paa Manglen af tjenestegjørende Reserveintendanten har man i de forløbne Aar kunnet raade Bod ved at antage til Tjeneste Intendanten af Forstærkningen (i den senere Tid have dog kun saadanne villet lade sig antage, som ikke ved Antagelsen nødsages til at skifte Opholdssted); men denne Udvei vil helt eller for den største Del lukkes, naar de Intendanten af Forstærkningen, der kort efter Forpleiningskorpsens Oprettelse blev optagne i samme som Reserveintendanten og senere ere forblevne ved Korpsen i Haab om fast Ansættelse, have naaet dette Maal.

Manglen af Korporaler er i de forløbne Aar imødegaaet ved Befættelse af nogle Assistent- og Skriverpladser med Civile og ved Benyttelsen af Korpsens tjenestegjørende Underkorporaler som Assistenten, uanset Memperne for de vedkommende Intendanten ved hvert halve Aar at maatte skifte saadanne og hver Gang at faa øvede.

Ved indtrædende Mobilisering vil man, som Ordningen nu er, nødsages til at udnevne et betydeligt Antal øvede Korporaler (der i Reglen ere udnevnte efter kun 6 Maanedes Udbannelse i Korpsens Rekruttskole og strax efter hjemfendte) til Reserveintendant og til at ansætte disse nyudnevnte Reserveintendanten endog som Intendanten ved Troppeafdelinger, der strax skulle rykke i Felten, hvilken Ordning ikke er forsvarlig. Som Assistenten maa man i Stedet for øvede Underofficerer anvende øvede Korporaler og Underkorporaler, hvilket ikke er uden Betænelighed, naar der ikke have et større fast Underofficerspersonale til Anvendelse i Stillinger, der særligt kræve øvede Kræfter.

At Hensyn haade til Fredsforhold og til Krigsforhold er derfor en Forbedring af Forholdene nødvendig, og ligesom ved Baabnene maa man ved Korpsen formentlig benytte de to Midler:

- at udtage Befalingsmandsbelever ogsaa til Supplerings af de værnepligtige Embetsmænd og
- at forsøge Kammernes faste Personale.